

praksis, at det er ressortministeren, der dækker lovforslagene, når de er til behandling, og derfor er det en klart tendentiøs handling, der er blevet valgt, og som jeg undrer mig over.

Det er egentlig også, synes jeg, næsten det største problem i det her, nemlig at man kommer til at sende et forkert billede ud af huset, som om vi fra socialdemokratisk side ønsker at ændre på folkekirkens indre anliggender. Det er det, jeg har sagt hele vejen igennem: Det har vi ikke noget ønske om.

Det, vi her lægger op til, er udelukkende at fjerne et forbud i lov om registreret partnerskab og dermed give friheden til folkekirken og friheden til andre trossamfund til selv at vælge, hvorvidt de ønsker at skabe ændringer.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det anden og sidste korte bemærkning fra fru Charlotte Dyremose.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg må godt nok sige, at jeg er lidt rystet over, at man i den grad i Socialdemokratiet har valgt fuldstændig at være blind for, at et forslag, der på den måde påvirker kirkens indre anliggender, rent faktisk kan have den betydning. Man vælger bare at sige, at det her jo blot er nogle paragraffer et eller andet sted i et eller andet ministerium. Men det er det jo ikke.

Kan fru Lissa Mathiasen, som jeg spurgte hr. Kamal Qureshi om, med et ærligt hjerte sige, at det, hvis vi gennemfører det her lovforslag, så ikke vil være et betydeligt politisk signal? Og er det den politik, Socialdemokratiet vil føre, at de vil sende betydelige politiske signaler til den danske folkekirke?

Skulle vi ikke i stedet fortsætte det gode samarbejde om at lade det være folkekirken, der træffer beslutninger om sine indre anliggender, kommer med henvendelser til os og til ministeren, og at vi lytter til det, når det handler om noget så centralt som den danske folkekirke?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes, det er så væsentligt, at vi giver folkekirken og andre trossamfund den reelle valgfrihed til at træffe deres beslutninger. Det er derfor, at vi overhovedet ikke ønsker at tage en diskussion her om den danske folkekirke eller andre trossamfund, for vi mener, at det ville være utidigt indblanding fra vores side. Men vi finder til

gengæld, at skal vi give dem en reel chance for at tage den her debat, som jo løbende har kørt igennem de sidste mange år, så kræver det, at de har en valgfrihed.

Det har de ikke i dag. Fru Charlotte Dyremose vil også være enig i, at de i dag ikke kan træffe beslutninger af en sådan karakter, som fru Charlotte Dyremose henviser til, uden at vi har ændret loven om registreret partnerskab.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det, der undrer mig, er, at man bliver ved med at sige, at det her ikke er noget, hvor man blander sig i folkekirkens anliggender. Det bliver man ved med at sige, det bliver man ved med at holde fast i.

Overskriften på forslaget hedder: »Lov om ændring af lov om registreret partnerskab. (Mulighed for folkekirken og andre trossamfund for at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab).«

Så står der i bemærkningerne: Siden 1995 har der været en grundig drøftelse inden for folkekirken af holdningen til vielse i forbindelse med registreret partnerskab.

Og længere nede: Biskopperne har på grundlag af et udvalgsarbejde gentagne gange drøftet emnet. De er ikke enige om det ønskelige i at udfærdige et ritual.

Man blander sig jo netop i folkekirken. Folkekirken har jo ikke bedt om den her lovændring. Man kommer med et forslag, som går ind og blander sig i folkekirken, og siger: Nu skal I have mulighed for det her. Så blander man sig jo netop, og man gør det utidigt, fordi de jo ikke har bedt om det.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror efterhånden, at det er sagt mange gange, men jeg skal gerne sige det en gang til: Forslaget her, som det ligger, blander sig ikke i folkekirkens indre anliggender. Biskopperne har igennem adskillige år haft en debat, og Indre Mission har klart givet udtryk for sin holdning til de her ting. Den debat skal have lov til at køre.

KL 17.45

Men til gengæld er det vores opgave herinde at lave ting om, hvis vi mener, at der mangler en reel valgfrihed til, at man rent faktisk kan tage de beslutninger, som man måtte ønske. Derfor ønsker vi at give valgfrihed. Det er ikke at komme og sige til hverken folkekirken eller andre